

ІСЛАВЪ

ОТГОВАРІЖ НА ОЦА СИ.

Отче ! ты ела да видишъ жертвенника, що приготоуишъ,
Сичко є готово, Агнє й жертвѣ ты самъ да приготоуишъ.
Скоро отче, днесъ тазъ ракотъ да свѣршишъ,
Вечн майча си желажъ у дома да с' идимъ.

АВРААМЪ

ОТГОВАРІЖ НА СЫНА СИ ІСЛАВЪ.

Ахъ на очн ми свѣте сыне ! шо ти кажѣ да послаушашъ,
Ты назадъ не ще са взренишъ, майча си не ще да видишъ.

ІСЛАВЪ

ДУША НА БЖІА СИ.

Охъ отче ! шо хортѣвашъ ? жалчка ми са пѣкижъ,
Въ тѣло то ми пламкѣ плави, н сѣрце то ми извѣхънъ.

АВРААМЪ

ОТГОВАРІЖ НА ІСЛАВЪ.

Сыне ! щешъ да благодаришъ Бога, за кѣды тѣ шо
ще ти са случатъ,
Щото к р ы ж х ѣ т а й н ы, нынѣ тебѣ ще
сполучатъ.

Дайси